

илизии, а Божествениятъ свѣтъ представя нѣщо сжществено, реално. Като умре нѣкой отъ вашитѣ ближни, вие казвате, че той отишълъ на онзи свѣтъ, при Бога. Кжде е онзи свѣтъ, не знаете. Кжде е Богъ, не знаете. Какъ можете да говорите за нѣща, които не знаете? Какви по-голъми илизии може да има отъ тѣзи? Когато говоримъ за Бога, ние разбираме онази малка, но постоянна свѣтлинка въ съзнанието ни, която никога не загасва. Тя постоянно свѣти. Дали човѣкъ преживява съмнения, колебания, отчаяния, тази малка свѣтлинка въ съзнанието му постоянно свѣти и го напжтва, корегира действията му. Тази свѣтлина представя Божественото начало у човѣка. Когато не е въ съгласие съ Божественото въ себе си, човѣкъ изпада въ голѣми противоречия и страдания. Щомъ е въ съгласие съ Божественото начало въ себе си, животътъ на човѣка е въ пълна хармония. Трѣбва ли човѣкъ да възстава срещу Бога? Трѣбва ли той да корегира Неговитѣ действия? Дойде ли до Божиитѣ работи, човѣкъ трѣбва да знае, че Богъ е промислилъ за всичко и е наредилъ нѣщата правилно и хармонично. Следователно, на човѣка не остава нищо друго, освенъ да изпълнява волята Божия и да следва пжтя, който Богъ отначало още му е начърталъ.

Съвременнитѣ хора се намиратъ въ постоянни противоречия, благодарение на разочарованията, които срѣщатъ въ своя пжть. Противоречия сжществуватъ и въ домоветѣ, и въ училищата, и въ науката, и въ религията. Кога хората ще се освободятъ отъ противоречията? — Когато намѣрятъ истината. Влизате въ едно семейство, но чувате, че мжжътъ и жената се каратъ. — Защо се каратъ? — Защото мжжътъ билъ милосърденъ, обичалъ да дава на бедни повече, отколкото трѣбва. Като не може жена му да го убеди въ това, че не трѣбва да разпилява толкова много пари, синътъ и дъщерята започватъ да му правятъ бележки, да не дава голѣми помощи на сиромаси, за да не лиши тѣхъ отъ срѣдства за живѣне. Ако не вземе тия думи въ внимание, най-после идатъ роднинитѣ да го съветватъ, първо да мисли за семейството си, а следъ това за ближнитѣ си. Ближнитѣ му намиратъ, че е тръгналъ въ кривъ пжть. — Какво криво има въ човѣка, когато върши волята Божия? Каква вина има рѣката, която излиза отъ голѣмъ изворъ и криволичи на много страни? Изворътъ ли съдържа рѣката, или рѣката — извора? Щомъ изворътъ включва въ себе си рѣката, той